

Міністерство освіти і науки України
Національний університет біоресурсів
і природокористування України
Механіко-технологічний факультет
НДІ техніки і технологій

Представництво Польської академії наук в Києві
Відділення в Любліні Польської академії наук
Академія інженерних наук України
Українська асоціація аграрних інженерів

**ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
XIX МІЖНАРОДНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ НАУКОВО-
ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ, НАУКОВИХ
СПІВРОБІТНИКІВ ТА АСПІРАНТІВ**

**«Проблеми та перспективи розвитку технічних та
біоенергетичних систем природокористування»**

(25–29 березня 2019 року)

**присвячену 205-річчю з дня народження Т.Г. Шевченка
під гаслом «І чужому научайтесь, й свого не цурайтесь...»**

Київ – 2019

УДК 351.81-051:656.05

ПРИКЛАД РОЛЕЙ БЕЗПЕКИ, ВІДПОВІДАЛЬНОСТЕЙ І ВІДНОСИН РОБІТНИКІВ, ЯКІ УПРАВЛЯЮТЬ, ВИКОНУЮТЬ ЧИ ПЕРЕВІРЯЮТЬ РОБОТИ, ПОВ'ЯЗАНІ З БЕЗПЕКОЮ НА АВТОМОБІЛЬНОМУ ТРАНСПОРТІ

*Колосок І. О., кандидат педагогічних наук, доцент
Національний університет біоресурсів і природокористування України*

Успішне вирішення питань транспортної безпеки є лінійною відповідальністю, що вимагає спеціального розподілу обов'язків між компетентними і кваліфікованими робітниками з належними повноваженнями виконання своїх обов'язків. Це слід відобразити в організаційній структурі шляхом розробки та впровадження процесу управління знаннями.

Автотранспортна компанія повинна скласти список:

- 1) обов'язків, важливих для безпеки на автомобільному транспорті;
- 2) посад у компанії, що несуть відповідальність за виконання кожного з цих обов'язків;
- 3) навичок, кваліфікацій, досвіду та ресурсів, потрібних для безпечного виконання кожного з цих обов'язків.

Список посад у автотранспортній компанії і відповідних обов'язків слід оформити документально і надіслати всім зацікавленим сторонам, які мають чітко розуміти мову та формат списку.

Впровадження процесу управління знаннями має включати методи періодичної перевірки того, що робітник, який виконує один з обов'язків, пов'язаних з безпекою на автомобільному транспорті, має достатню компетенцію (навички, кваліфікації, досвід) і ресурси для безпечного виконання кожного з цих обов'язків.

Так, наприклад, водії повинні докласти всіх зусиль, щоб захистити себе та інших, дотримуючись інструкцій і правил системи управління безпекою. Зокрема, вони повинні: проводити перевірку транспортного засобу до його

запуску перед початком поїздки; не експлуатувати несправний транспортний засіб; негайно повідомляти свого керівника про будь-які несправності транспортного засобу; негайно повідомляти свого керівника про будь-які аварії, загрози інцидентів або інші порушення, які можуть загрожувати безпеці, включаючи ті, що не призводять до травм; негайно сповіщати свого керівника, якщо їхнє посвідчення водія було призупинено чи скасовано; негайно повідомляти свого керівника про будь-які правові заходи, вжиті внаслідок порушень, які стосуються безпеки на автомобільному транспорті; знати про заходи, які слід вжити у випадку нещасного випадку чи надзвичайної ситуації; брати участь в наданих навчаннях водіїв і застосовувати отримані знання та навички; повідомляти свого керівника про будь-які проблеми зі здоров'ям чи особисті обставини, які можуть загрожувати безпечному водінню; забезпечити достатньо часу для планування маршруту і бути фізично придатними та відпочивши; зупинятися у разі втоми, навіть якщо продовження водіння відповідає соціальним положенням часу водіння; забезпечити, щоб керівники знали про затримки маршрутів, щоб час поїздки можна було подовжити з урахуванням обставин; не керувати транспортним засобом в стані алкогольного чи наркотичного сп'яніння, або під впливом інших речовин чи ліків, які можуть погіршити їхню здатність безпечно вести транспортний засіб; регулярно проходити обстеження очей і носити необхідні коригувальні окуляри, за потреби; дотримуватися заборони використання мобільного телефону під час керування; дотримуватися заборони паління під час перевезення небезпечних вантажів; керувати автомобілем з урахуванням обмежень швидкості та зі швидкістю, яка може бути нижче обмеження залежно від передбачених умов; дотримуватися дорожнього законодавства під час водіння; носити добре помітний одяг під час роботи назовні чи поблизу рухомих транспортних засобів; дотримуватися порад керівника щодо планування маршруту; завжди застосовувати ремені безпеки під час руху транспортного засобу; не брати пасажирів у транспортні одиниці, що перевозять небезпечні вантажі; не брати пасажирів у інші транспортні одиниці, якщо це не дозволено компанією; візуально переконатися в тому, що вантаж не має дефектів або витоків; перевіряти, чи транспортні засоби не перевантажені.

Транспортні керівники несуть відповідальність за прояв відданості в управлінні безпекою роботи. Вони повинні забезпечити, щоб транспортна діяльність проводилася ефективно і з мінімальними ризиками для робітників, вантажу та інших користувачів дороги. Транспортні керівники мають забезпечити, щоб робітники, задіяні в питаннях транспортної безпеки, були ознайомлені з правилами безпеки стосовно їхніх завдань і відповідальності, а також встановити порядок перевірки належних навичок і кваліфікацій робітників. Зокрема, вони повинні: забезпечити, щоб водій мав належний клас діючого водійського посвідчення для транспортних засобів; забезпечити, щоб здоров'я, зір і фізичний стан водія були придатними для водіння; забезпечити, щоб водій проходив усі необхідні вступні навчання (інструктаж), а також всі постійні навчання на підставі оцінки ризиків; перевіряти знання водія про правила безпеки на дорозі; забезпечити, щоб задовольнялися потреби водіїв у

навчанні; забезпечити, щоб водії проводили перевірки транспортних засобів до запуску; забезпечити, щоб усі водії знали про заходи, які вони повинні вжити у випадку нещасного випадку чи надзвичайної ситуації; забезпечити, щоб водії мали достатньо часу для поїздки і не відчували тиску від вимог про швидше завершення поїздки – або шляхом прискорення, або ризикуючи; давати поради з планування маршруту і розповсюджувати інформацію про фактори небезпеки на звичайних маршрутах; відстежувати і, за потреби, обмежувати загальну кількість годин водіння, щоб водії не втомлювалися; забезпечити, щоб водії розуміли необхідність використання ременів безпеки та заборони використання мобільного телефону під час водіння; за поганих погодних умов докласти всіх зусиль, щоб звести поїздки до мінімуму; встановити процедури забезпечення того, що всі транспортні засоби придатні для експлуатації на дорозі відповідно до правил безпеки і рекомендацій виробника; збирати та зіставляти статистичні дані про аварії, загрози інцидентів або інші порушення, які можуть загрожувати безпеці, та їх причини [1].

Література

1. Рекомендаційний посібник «Система управління безпекою руху на автомобільному транспорті». – Режим доступу: <https://mtu.gov.ua/news/28105.html>.